

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea alin. (1) al articolului 129 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, inițiată de domnul deputat UDMR Seres Denes împreună cu un grup de parlamentari UDMR (**Bp. 102/2020**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 129 alin. (1) din *Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, astfel încât, potrivit *Expunerii de motive*, „din alocația lunară de plasament, pe lângă drepturile prevăzute de lege să se poată contribui și la achitarea cheltuielilor pentru utilități, precum gaze, apă, electricitate sau combustibil, îngrijire socială și pedagogică, având în vedere că aceste cheltuieli deservește bunăstarea copiilor, fără aceste servicii nu se pot oferi condiții optime de trai”.

II. Propuneri și observații

1. Dispozițiile art. 129 alin. (1) din *Legea nr. 272/2004* trebuie interpretate și aplicate în strictă corelare cu cele ale art. 128 alin. (1) și (2) conform cărora „pentru fiecare copil față de care s-a luat măsura plasamentului la o familie, persoană, asistent maternal, într-un serviciu de

tip rezidențial al unui organism privat acreditat sau s-a instituit tutela, în condițiile legii, se acordă o alocație lunară de plasament, raportată la indicatorul social de referință, în cuantum de 1,20 ISR” și „alocația (...) se plătește persoanei, asistentului maternal, reprezentantului familiei, al organismului privat acreditat care a luat în plasament copilul sau tutorelui și este destinată asigurării drepturilor prevăzute la art. 129 alin. (1)”.

Așa cum se poate observa, stabilirea măsurii plasamentului și instituirea tutelei de către instanța judecătorească deschide dreptul copilului la alocația lunară de plasament și reprezintă o punere în practică a principiului nediscriminării în sensul că toți copiii lipsiți temporar sau permanent de ocrotirea părinților și pentru care s-a luat o măsură de protecție (alternativă sau, după caz, specială) beneficiază de aceeași alocație lunară de plasament.

Alocația este destinată asigurării drepturilor reglementate în prezent prin dispozițiile art. 129 alin. (1) în vigoare, respectiv dreptul la hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, materiale igienico-sanitare, rechizite/manuale, jucării, transport, materiale cultural-sportive, precum și sume de bani pentru nevoi personale.

Cheltuielile administrative, precum cheltuielile cu combustibilul, încălzirea, apa caldă sau energia electrică, la care se face referire în *Expunerea de motive*, cad în sarcina furnizorului de servicii sociale acreditat, indiferent dacă acesta este public sau privat, fiind o obligație a acestuia și în nici un caz nu pot fi considerate drepturi ale copilului.

Pentru soluționarea aspectelor menționate în *Expunerea de motive*, furnizorii de servicii sociale privați pot aplica prevederile art. 126 alin. (4) din *Legea nr. 272/2004*, conform căreia „organismele private acreditate pot încheia convenții de colaborare cu direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului și/sau cu serviciile publice de asistență socială sau pot contracta servicii destinate prevenirii separării copilului de părinții săi, precum și protecției speciale a copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, în condițiile legii”.

2. Referitor la posibilele implicații financiare, învederăm că măsurile propuse necesită o justificare temeinică din punct de vedere al impactului financiar pe care îl presupun soluțiile legislative preconizate, inițiatorii neprecizând sursele financiare necesare aplicării acestor măsuri, fiind în contradicție, astfel, cu prevederile art. 138 alin. (5) din *Constituția*

României, republicată, care prevăd că „Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, prevede că: "(1) În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsurii/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va întocmi o fișă financiară, care va respecta condițiile prevăzute de Legea nr. 69/2010. În această fișă se înscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat, care trebuie să aibă în vedere:

a) schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani;

b) estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor;

c) măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ludovic ORBAN

PRIM-MINISTRU

SENATUL ROMÂNIEI